

5558/2023/KHK

KUKHK-42009/DS/2022-2

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-43009/DS/2022-3/Er

VYŘIZUJE: Erbenová

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH/oddělení dopravy

LINKA | MOBIL: 495817636

E-MAIL: jerbenova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 16.01.2023

Počet listů: 12

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

zastoupena:

Mgr. Petra Benková

advokát

Dukelská 15

500 02 Hradec Králové

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, za použití ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací správní orgán projednal podle ust. § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 89 správního řádu, odvolání, které podala

(dále též „odvolatelka“), zastoupena advokátkou Mgr. Petrou Benkovou, Dukelská 15, 500 02 Hradec Králové, DS – burc8cf (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, čj. MUTN 108856/2022 sp. zn.: 2022/2852/SPR/KAV ze dne 07.11.2022.

Tímto rozhodnutím byla odvolatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), v příčinné souvislosti s porušením ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, ve formě zavinění z nedbalosti.

Tohoto přestupku se měla odvolatelka dopustit tím, že dne **09.02.2022 ve 12:00 hod.** v obci Trutnov – Babí, na silnici č. II/300 poblíž čp. 63, jako řidička osobního motorového vozidla Peugeot, registrační značky se nechovala ohleduplně a ukázněně a své chování nepřizpůsobila stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a situaci v provozu na pozemní komunikaci, když při předjíždění nákladního vozidla zn. Mercedes Benz, registrační značky došlo k nárazu pravé boční strany vozidla Peugeot s levou boční stranou vozidla Mercedes. Tímto nárazem došlo

k vyjetí vozidla Peugeot mimo pozemní komunikaci vlevo, kde zůstalo vozidlo stát. Při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob.

Odvolatelce byl napadeným rozhodnutím uložen **dle ust. § 125c odst. 5 písm. g)** , v souladu s ust. § 35 až § 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky, **správní trest, pokuta ve výši 1.500,- Kč** splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a současně se odvolatelce ukládá povinnost dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti, v souladu s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, uhradit náklady řízení **ve výši 1.000,- Kč**, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací správní orgán po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání rozhodl podle **§ 90 odst. 5 správního řádu**

takto:

odvolání účastníka řízení

, se zamítá neboť není důvodné

a

**napadené rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, čj. MUTN 108856/2022
sp. zn.: 2022/2852/SPR/KAV ze dne 07.11.2022 se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla odvolatelka uznána vinnou z porušení ustanovení **§ 4 písm. a) – „Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu“**, zákona o silničním provozu.

Tímto se odvolatelka měla dopustit přestupku dle ustanovení podle **§ 125c odst. 1 písm. k) - fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona**, zákona o silničním provozu.

Tohoto přestupku se měla odvolatelka dopustit tím, že dne **09.02.2022 ve 12:00 hod.** v obci Trutnov – Babí, na silnici č. II/300 poblíž čp. 63, jako řidička osobního motorového vozidla Peugeot, registrační značky se nechovala ohleduplně a ukázněně a své chování nepřizpůsobila stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace,

povětrnostním podmínkám a situaci v provozu na pozemní komunikaci, když při předjíždění nákladního vozidla zn. Mercedes Benz, registrační značky došlo k nárazu pravé boční strany vozidla Peugeot s levou boční stranou vozidla Mercedes. Tímto nárazem došlo k vyjetí vozidla Peugeot mimo pozemní komunikaci vlevo, kde zůstalo vozidlo stát. Při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob.

II.

Námítky uvedené v odvolání

Odvolatelka podala prostřednictvím zmocněnce odvolání, ve kterém je nejprve ocitováno z čeho je odvolatelka obviněná a následně je uvedeno, že podává odvolání do celého obsahu. Odvolatelka stále trvá na tom, že strom tvořil překážku v silničním provozu. Je ocitována stť z napadeného rozhodnutí na str. 7 týkající se velikosti vozidla Mercedes a jeho jízdy. Dále je konstatováno, že pokud řidič nákladního vozidla musí vyjíždět ze své dráhy při pravém okraji komunikace, z jakého důvodu není před místem dopravní nehody umístěna výstražná značka A22 /jiné nebezpečí/. Obviněné není zřejmé, z čeho správní orgán dovozuje povinnost řidiče předvídat stav pozemní komunikace. Odvolatelka popisuje úvahu jízdy za nákladním vozidlem, že vždy část pozemní komunikace není možné vidět vzhledem k velikosti nákladního vozidla. Zúžení vozovky nemohla žádným rozumným způsobem předvídat, o tom, že v protisměru nejedou žádná vozidla se přesvědčila, řidič nákladního vozidla nedával znamení o změně směru jízdy, kterým by signalizoval, že se hodlá vyhybat překážce. Konstatuje, že správní orgán nevyslechl ani jednoho z navrhovaných svědků a to řidiče nákladního vozidla a spolujezdce odvolatelky. Závěrem je navrhováno, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno dne 29.11.2022, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 06.12.2022.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci odvolatelky dne 15.11.2022, odvolání bylo doručeno na podatelnu úřadu elektronickou cestou dne 29.11.2022, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Na základě odvolacího přezkumu odvolací správní orgán konstatuje, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Odvolací správní orgán posoudil, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Postupoval primárně podle zákona o odpovědnosti za přestupky a subsidiárně z ustanovení správního řádu. Podle § 3 správního řádu má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro dodržení souladu s požadavky na zákonnost jeho postupu, uvedenými v § 2 správního řádu. Ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu je pak správnímu orgánu uložena povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu a § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstatou projednávané věci je otázka, zda odvolatelka svým jednáním porušila povinnosti plynoucí z § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

Dle § 67 odst. 2 zákona o přestupcích je podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení státního orgánu, orgánu policie nebo obce, jakož i právnické osoby nebo občana o přestupku, poznatek z vlastní činnosti správního orgánu nebo postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V daném případě se stalo podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Územní odbor Trutnov, DI pod č.j. KRPH-14764/PŘ-2022-051006 ev. č. KRPH-99/DNTU-2022-SA. Přestupek odvolatelky je ve spisovém materiálu doložen oznámením přestupku, protokolem o nehodě v silničním provozu, úředním záznamem o podání vysvětlení účastníků dopravní nehody, fotodokumentací, plánkem místa dopravní nehody, protokolem z ústního jednání.

Úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích je v obecné rovině zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy. Odvolací správní orgán přezkoumal, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Odvolací správní orgán dále posoudil, zda důkazy před správním orgánem byly provedeny v souladu se zákonem, a zda závěry, k nimž správní orgán dospěl a které vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, mají v provedených důkazech logickou oporu. Posoudil, zda právní závěr, který z rozhodnutí o

vlastním právem nebo povinností vychází, má postačující oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 09.05.2022 Usnesením odložil dle ust. § 76 odst. 1 písm. a), z. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, správní řízení na řidiče nákladního vozidla Michala Konečného, nar. 26.11.1995, Sobčice 59. Dne 10.05.2022 bylo Michalu Konečnému zasláno vyrozumění o odložení věci, doručeno dne 13.05.2022. Dne 10.05.2022 byl vydán příkaz na účastníka řízení /odvolatelku/, doručeno dne 12.05.2022. Dne 18.05.2022 byla vložena do spisu plná moc na Ivana Kubánka, nar. 14.08.1984, který téhož dne požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace a na mobilní telefon si pořídil kopii spisu. Vzhledem ke skutečnosti, že byla zjištěna chyba při doručování příkazu /doručováno na dceru/, byl dne 18.05.2022 vypraven nový příkaz na správnou adresu a jméno, doručeno dne 25.05.2022. Dne 18.05.2022 byl doručen správnímu orgánu odpor a plná moc k zastupování advokátkou Mgr. Petrou Benkovou.

Správní orgán písemností ze dne 31.05.2022 předvolal odvolatelku k ústnímu jednání a to na den 22.06.2022, doručeno dne 31.05.2022. Dne 13.06.2022 byla zaslána písemnost ohledně nového termínu ústního jednání a to na den 21.06.2022, doloženo zmocnění na Mgr. Daniela Šmída a to k zastupování při ústním jednání dne 21.06.2022. Ve stanovený termín proběhlo ústní jednání za přítomnosti odvolatelky a substituta, bylo provedeno dokazování a sepsán protokol o ústním jednání. Dne 29.06.2022 bylo doručeno sdělení kontaktních údajů navrženého svědka. Dne 27.07.2022 bylo vyhotoveno rozhodnutí, doručeno dne 27.07.2022.

Odvolací orgán rozhodnutím čj. 32751/DS/2022/Er ze dne 06.10.2022 napadené rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání a to z důvodu procesního pochybení. Správní orgán doplnil výrok rozhodnutí a dne 07.11.2022 bylo vydáno nové rozhodnutí, doručeno 15.11.2022 a dne 29.11.2022 byl doručen elektronickou cestou odpor.

K námitkám odvolatelky odvolací orgán uvádí následující.

Již z popisu oznámení a kvalifikace přestupku orgánu PČR nevyplývá skutečnost, že by řidič nákladního vozidla porušil povinnost řidiče tím, že by nepoužil směrová světla k vybočení vlevo, lze tedy usoudit, že nepovažoval strom za překážku v silničním provozu. Rovněž z pořízené fotodokumentace /snímek č. 1 a 2/ lze jednoznačně dovodit, že vzrostlý strom se nachází mimo pozemní komunikaci, až za sněhovou bariérou na pravé straně, pouze je lehce nakloněn k pozemní komunikaci, což netvoří překážku v silničním provozu. Pokud není zřetelná a viditelná překážka v silničním provozu, není žádný zákonný důvod pro umístění dopravního značení A 22 /Jiné nebezpečí/.

Řidič tedy neměl žádný důvod použít směrová světla vlevo, neboť nic neobjížděl.

Řidič kopíroval tvar pozemní komunikace, kdy v daný okamžik se na krajnici komunikace nacházely vrstvy sněhu, které částečně překrývaly vodorovné dopravní značení označující krajnici vozidla, což neumožňovalo řidičům jet co nejbližší při pravém okraji vozovky. Toto koresponduje s výpovědí odvolatelky, že nákladní vozidlo jelo celé Babí uprostřed a nedalo se předjet.

Dále nelze určit jak dalece by měl řidič nákladního vozidla přejet do pravého pruhu, neboť silnice č. II/300 není označena podélnou čarou, která slouží k oddělení jízdních pruhů.

V místě, kde došlo ke střetu vozidel se pozemní komunikace zužuje, na krajnici se nacházela vrstva sněhu, krajnice pozemní komunikace vlevo není zcela zpevněná a je mírně nakloněná k silničnímu příkopu. To by měly být důležité indicie, ke kterým měla odvolatelka přihlédnout, než zahájila manévr předjíždění.

V protokolu o nehodě v silničním provozu je v kolonce Ohledání místa dopravní nehody uvedeno, že *v místě dopravní nehody je pozemní komunikace zúžena na 4,7 m a dále se rozšiřuje na 5,2 m, komunikace ve směru ohledání stoupá, po levé straně komunikace se nachází silniční příkop. Po pravé straně komunikace se nachází sněhový mantinel.*

Správný orgán si z důvodu řádného vyhodnocení věci vygeneroval z registru vozidel z karty vozidla zn. Peugeot, registrační značky informace ohledně rozměrů, kdy šířka předmětného vozidla je 1811mm. Z karty vozidla Mercedes, registrační značky byla zjištěna šířka vozidla 2550 mm. Na základě dokumentace PČR z místa, kde došlo ke střetu vozidel je komunikace široká 4700 mm. Při sečtení šířek obou vozidel došel správný orgán k číslu 4361 mm. Toto číslo odečetl od šíře pozemní komunikace - 4700 mm a vyšlo výsledné číslo 339 mm, tj. 33,9 cm, což je výsledná vzdálenost bočního odstupu od nákladního vozidla a to za situace, že by se řidič nákladního vozidla nacházel pravými koly na samé krajnici pozemní komunikace, což v daném případě, kdy se na pravé části nacházel sněhový mantinel nebylo možné. Odvolací orgán souhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně, že za daných okolností bylo místo pro předjíždění nákladního vozidla těchto rozměrů a poměrům komunikace zvoleno nevhodně, což bylo odůvodněno rozměry vozidel a šíří komunikace.

Odvolatelka byla povinna jako účastník silničního provozu vyhodnotit všechny okolnosti před započítáním předjíždění. Vhodně zvolené místo je jedním ze základních podmínek, neznamená to pouze přehledný úsek, ale především šíři komunikace, stav pozemní komunikace, rychlost vozidla, apod. Odvolatelka vzhledem k tomu, že vlastní řidičské oprávnění měla vyhodnotit všechny okolnosti před započítáním předjíždění, přihlédnout k šíři pozemní komunikace a i k okolnosti, že řidič nákladního vozidla nejel při pravém okraji již delší dobu, celé Babí, jak sama uvedla a konstatovala, že se nedal předjet.

Správný orgán nepřistoupil k výsledku svědků a to z důvodu, že v dané věci nebylo zjišťováno, zda řidič nákladního vozidla použil směrové světlo či ne. Svědek jedoucí za vozidlem odvolatelky by nevnesl žádné nové skutečnosti, které by nebyly obsaženy ve spisovém materiálu. Jednalo by se o subjektivní pocit řidiče, který by hodnotil situaci ze svého pohledu (zda bylo místo přehledné, bezpečné). Do protokolu uvedla, že to policejní hlídce hlásila, která jej však nevyslechla. U řidiče nákladního vozidla nelze zjistit nic nového, než to co je uvedeno ve spisovém materiálu.

Dle názoru odvolacího správního orgánu měla odvolatelka před zvažováním úkonem důkladně a správně vyhodnotit dopravní situaci, přesvědčit se, zda může zamýšlený úkon (předjetí před sebou jedoucího nákladního vozidla) bezpečně bez ohrožení ostatních účastníků silničního provozu provést. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatelka chybně vyhodnotila danou situaci, kdy došlo ke střetu pravé boční části vozidla Peugeot a levé boční strany vozidla Mercedes

Předjíždění je manévr, při němž rychlejší dopravní prostředek objede pomaleji jedoucí dopravní prostředek a zařadí se před něj. Předjíždění lze považovat za jeden z nejrizikovějších úkonů, které může řidič v silničním provozu vůbec udělat. Rizikovost předjíždění souvisí především s přirozenými limity člověka v oblasti vnímání vzdálenosti a rychlosti. Problematika předjíždění je v zákoně o silničním provozu, upravena ustanoveními § 17. Samotný manévr předjíždění vybočením ze směru své jízdy je zákonem povolen, pokud však nebyl započat právě v rozporu s § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu, který stanoví situace, při kterých manévr předjíždění nesmí řidič vůbec zahájit. Pokud řidič zahájí předjížděcí manévr v souladu se zákonem, tj. nikoliv v situacích předpokládaných v § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu, je přitom (již v rámci probíhajícího předjíždění), mimo jiné, povinen dbát na zachování práv řidičů jedoucích za ním v tom smyslu, že je nesmí ohrozit ani omezit, například tím, že by byli nuceni snížit svoji rychlost. Ustanovení § 17 odst. 2 zákona o silničním provozu tedy popisuje povinnosti řidiče při zákonně zahájeném a prováděném manévru předjíždění; další povinnosti při dokončování tohoto manévru jsou uvedeny v odstavci 3 téhož ustanovení. Naopak § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu taxativním způsobem vymezuje situace, ve kterých je předjíždění zakázáno, tj. řidič nesmí předjížděcí manévr vůbec zahájit. Obecně platí, že nevyskytnou-li se v silničním provozu situace uvedené v odstavci 5 citovaného ustanovení, může řidič zahájit předjíždění, přičemž, při současném dodržení ostatních povinností (§ 17 odst. 1 až 4 zákona o silničním provozu), by mělo dojít k bezpečnému a plynulému předjetí. Zákazy předjíždění uvedené v odstavci 5 citovaného ustanovení jsou odvislé jednak od subjektivního posouzení konkrétní situace na silnici řidičem vozidla a jednak jsou vymezeny místem na pozemní komunikaci. Pod písmeny a), c) jsou uvedeny základní situace při kterých nesmí předjíždět, a to konkrétně – nemá-li před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí; jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiní účastníky provozu na pozemních komunikacích.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2), resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality (§ 2 odst. 3) a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti a zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4).

Správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 52 správního řádu provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci, zejména tedy důkazy přestupkovým spisem. Přestupkový spis obsahuje veškeré nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh dané události. Skutečnosti týkající se jednání odvolatelky jsou dostatečně zdokumentovány. Podklady ve správním spise neobsahují žádné znatelné rozpory, které by měly vliv na zjištěný skutkový stav, takže z nich mohl správní orgán I. stupně vycházet. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil podklady a důkazy podle své úvahy, a že přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a že se s veškerými okolnostmi a podstatnými skutečnostmi ohledně přestupku ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal. Odvolací správní orgán se tak v otázce určení viny za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zcela ztotožňuje se závěry, které správní orgán I. stupně v předmětné věci učinil.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně se v projednávané věci proti zákonným požadavkům na provádění a hodnocení důkazů neprovinil. Ve správním řízení před správním orgánem I. stupně bylo řádně provedeno šetření ve věci, v němž byla odvolatelka na základě dostupných důkazů shledána vinnou z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, neboť jako řidička osobního motorového vozidla Peugeot, registrační značky se nechovala ohleduplně a ukázněně a své chování nepřizpůsobila stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a situaci v provozu na pozemní komunikaci, když při předjíždění nákladního vozidla zn. Mercedes Benz, registrační značky došlo k nárazu pravé boční strany vozidla Peugeot s levou boční stranou vozidla Mercedes. Tímto nárazem došlo k vyjetí vozidla Peugeot mimo pozemní komunikaci vlevo, kde zůstalo vozidlo stát.

Důkazy, jež byly provedeny, byly dle názoru odvolacího správního orgánu hodnoceny správním orgánem I. stupně objektivně a ve vzájemné souvislosti. Práva odvolatelky nebyla postupem správního orgánu I. stupně porušena. Odvolatelka měla možnost vyjádřit se k provedenému dokazování. Odvolací správní orgán považuje důkazy provedené správním orgánem I. stupně za dostatečné k závěru o vině odvolatelky.

Pokud jde o znak přestupku, spočívající ve „vlastním zavinění“, správní orgán I. stupně a též odvolací správní orgán dospěly k závěru, že odvolatelka jednala z nedbalosti nevědomé. Z § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich dále vyplývá, že přestupek je spáchán z nedbalosti nevědomé, jestliže pachatel „nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl“. V tomto případě tak platí zmíněné obecné zákonné konstatování, že postačuje zavinění z nedbalosti. Správní orgán I. stupně hodnotí formu zavinění jako nedbalostní ve smyslu ust. § 15 odst. 3 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném a účinném znění. Odvolatelka tedy vědět měla, že předjíždět lze pouze tam, kde je to bezpečné, přehledné a nedojde k ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

Zavinění je obecně konstruováno na složce vědění a složce volní. Obsah či absence každé z nich pak určuje konkrétní závěr o formě zavinění v dané věci. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolatelka jednala z nedbalosti, protože neplnila povinnosti stanovené zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Odvolatelka vzhledem k okolnostem a svým poměrům vědět měla mohla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Nedbalost odvolatelky o možnosti způsobení výše popsání následku je jistě právem dovozována z jejího postavení řidiče a požadavku znalosti příslušné právní úpravy, která ji stanoví povinnosti a správní tresty za jejich porušování.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, a proto je třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, tj. zda jednání pachatele je v rozporu s právem (zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem), ale také, zda je naplněna otázka zavinění. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k odpovědnosti za přestupek stačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Definice úmyslu a

nedbalosti jsou obsaženy v § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona. Při zkoumání odpovědnosti za přestupek je pak správní orgán povinen zjišťovat nejen naplnění formální stránky přestupku, ale i naplnění jeho materiální stránky vyjádřené v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tak, že se musí jednat o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Jak bylo uvedeno výše, z ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, jehož porušení je obviněné kladeno za vinu, jednoznačně vyplývá povinnost každého účastníka provozu na pozemních komunikacích chovat se ohleduplně a ukázněně, své chování přizpůsobit stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, situaci na pozemních komunikacích

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno

Zákon o odpovědnosti za přestupky jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. V projednávaném případě se jedná o přechodnou (odstranitelnou) poruchu. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Ve shodě s doktrínou je však třeba lišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a to lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatelka svým jednáním naplnila všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2), resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality (§ 2 odst. 3) a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti a zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4).

Napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti včetně řádného a přezkoumatelného odůvodnění, což je atributem zákonného rozhodnutí vylučujícího libovůli správního orgánu při správním řízení. V odůvodnění správní orgán vysvětlil, proč o věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku o vině (totéž platí pro výrok o sankci) téhož rozhodnutí. Z toho vyplývá, že odůvodnění poskytuje výroku o vině dostatečnou oporu, nebo-li z něj jasně vyplývá, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování, jenž správní orgán prováděl, zjišťován, byl z provedených důkazů zrekonstruován správním orgánem z moci úřední (viz § 50 odst. 3 a § 52 správního řádu) natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak, jak je rozhodnuto. Odůvodnění správního rozhodnutí I. stupně poskytuje tedy konzistentní (nerozpornou) skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí.

Dle odvolacího správního orgánu je z vydaného rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námítky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (§ 68 odst. 3 správního řádu). Odvolací správní orgán je toho názoru, že rozhodnutí jako celek netrpí nepřezkoumatelností, neboť byly dodrženy požadavky dle § 68 odst. 3 správního řádu. Odůvodnění správního orgánu nelze brát jen jako pouhý soupis podkladů pro rozhodnutí, ale hlavně rozbor a zhodnocení podkladů pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu. Odůvodnění obsahuje vlastní úvahy o hodnocení podkladů, přitom zcela jistě není obecné a nekonkrétní, ale naopak se zabývá konkrétními podklady tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Bylo tedy povinností správního orgánu, aby v odůvodnění rozhodnutí uvedl, které podklady pro své rozhodnutí shromáždil a jaké závěry z nich učinil. Účelem odůvodnění podle názoru odvolacího správního orgánu není opisovat obsah spisu, ale jasně a stručně popsat skutkový stav, označit důkazy a rozebrat důvody, které vedly k rozhodnutí ve věci.

V. Sankce

Ustanovení § 37 až § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1.7.2017, stanoví kritéria, na základě kterých se určuje závažnost přestupku, ke kterému správní orgán přihlédl při určení druhu správního trestu a jeho

výměry. Správní orgán vycházel ze závažnosti přestupkového jednání, zhodnotil společenskou nebezpečnost protiprávního jednání, tedy uvedeného přestupku, kdy odvolatelka dne **09.02.2022 ve 12:00 hod.** v obci Trutnov – Babí, na silnici č. II/300 poblíž čp. 63, jako řidička osobního motorového vozidla Peugeot, registrační značky se nechovala ohleduplně a ukázněně a své chování nepřizpůsobila stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a situaci v provozu na pozemní komunikaci, když při předjíždění nákladního vozidla zn. Mercedes Benz, registrační značky došlo k nárazu pravé boční strany vozidla Peugeot s levou boční stranou vozidla Mercedes. Tímto nárazem došlo k vyjetí vozidla Peugeot mimo pozemní komunikaci vlevo, kde zůstalo vozidlo stát. Tímto porušila ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Za přestupek, kterého se měla odvolatelka dopustit je možno podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) uložit pokutu od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 9 od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1.7.2017, sice umožňuje od uložení správního trestu v rozhodnutí od přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku, však ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu neumožňuje od uložení správního trestu podle odst. 5 a 6 uvedeného ustanovení upustit, je vůči ustanovení § 43 odst. 2 zákona o přestupcích ustanovením speciálním. K § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, nebylo možné přihlídnout, neboť nebyly splněny podmínky pro mimořádné snížení výměry pokuty. Správní trest byl stanoven dle zákona tak, aby byl naplněn zájem společnosti přijímaný k ochraně bezpečnosti silničního provozu.

Při stanovení výměry správního trestu (§ 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich) bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti přestupku (§ 38 téhož zákona), kdy lze konstatovat, že se jedná o závažný přestupek, v tomto případě s ohrožujícím následkem na zájem chráněný zákonem, tedy na bezpečnost silničního provozu, způsobu spáchání přestupku, okolnostem spáchání přestupku, druhu a míře zavinění, přestupek byl spáchán z nedbalosti. Pokuta byla uložena ve výši 1 500 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Uložený správní trest, považuje správní orgán za přiměřený a odpovídající porušení povinnosti řidiče ze strany odvolatelky, vyplývající z pravidel silničního provozu i všem zákonným hlediskům pro jeho ukládání a jeho účel.

Z daného rozpětí správních trestů logicky vyplývá, že zákonodárce nepovažoval žádný případ stanovený v § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu za bagatelní, nýbrž vždy za společensky nebezpečný, a proto také zvolil rozpětí správních trestů takové, jak je uvedeno v zákoně. Správní tresty mají za úkol přispět k důraznosti a včasnosti postihu osob, které nerespektují své povinnosti a ohrožují tak nejen sebe, ale i ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích na životech a na zdraví. Zavedení minimální výměry správního trestu pokuty dle názoru odvolacího správního orgánu umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, tedy zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, neboť společně se zpřísněním ostatních trestů za tyto přestupky naplňuje hledisko individuální i generální prevence, přispívá tedy k tomu, aby pravidla silničního provozu byla pachatelem samotným i ostatními účastníky silničního provozu při vědomí hrozby těchto správních trestů v budoucnu dodržována. Odvolací správní orgán konstatuje, že veřejný zájem na zachování bezpečnosti silničního provozu výrazně převyšuje negativní důsledky (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19.6.2009, č.j. 5 As 46/2008 – 50, dostupný na www.nssoud.cz).

Pokud jde o empirický argument, závažnost zásahu nemá natolik zásadní dopad, aby tento správní trest bylo možné považovat za likvidační. Pokud jde o hodnotový argument, jenž představuje zvažování pozitiv v kolizi stojícího základního práva a veřejného zájmu vzhledem k akceptované hierarchii hodnot, rovněž vyznívá ve prospěch veřejného zájmu.

Zákonodárce, jak bylo shora uvedeno, umožnil individualizovat trest za předmětný přestupek rozmezím pokuty od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Odvolací správní orgán konstatuje, že se může v tomto rozmezí správní orgán pohybovat.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, k tomu správní orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném a účinném znění, v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Odvolací správní orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby od uložení této povinnosti upustil zcela nebo zčásti, a proto byla odvolatelce uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

V.

Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán neshledal vady řízení, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost.

Poučení: *Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením*

z p. Jitka Erbenová
Odborný referent oddělení dopravy

Rozdělovník:

- Mgr. Petra Benková, advokát, Dukelská 15, 500 02 Hradec Králové DS burc8cf
- správní orgán I. stupně – Městský úřad Trutnov
- odvolací orgán